

**ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАЦИОНАЛНА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА**

1797 София, бул. "Д-р. Г. М. Димитров" № 42, тел.: (02) 982 66 66; факс:(02) 982 66 65, e-mail: nsls@nsls.bg

Рег. № 837

София, 03.02.2016г.

**ДО
Г-Н БОРИС ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КС
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
на №39/20.01.2016г.
вх.№407/20.01.2015г.**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Изпращам Ви становище по к.д. №10/2015г. образувано по искане на Главния прокурор на Република България, за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата.

СТ А Н О В И Щ Е

От НСлС относно образувано по искане на Главния прокурор на Република България, за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата по к.д. №10/2015г.

Ръководството на НСлС след като се запозна с искането на Главния прокурор на Република България, за установяване

противоконституционност на разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата и определение на КС по к.д.№10/2015г. от 19.01.2016г. установи следното:

К.д. №10/2015г. е образувано на 10.12.2015г. по искане на Главния прокурор на Република България, за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата.

Конституционният съд е приел, че искането е допустимо и следва да бъде разгледано по същество. С оглед предмета на делото КС е конституирал по делото много органи от законодателната, изпълнителната, съдебната власт, между които и Националната следствена служба и професионалните организации на магистратите.

В първата част от мотивите си Главният прокурор сочи на противоречията между оспорените разпоредби и принципа на правовата държава по чл.4, ал.1 от Конституцията на Република България. Главният прокурор счита, че чл.29, ал.2 от Закона за адвокатурата, който дава законова възможност адвокатският съвет да оправомощи член на колегията да извърши „проверка на случая, ако на адвокат не бъде оказано необходимото съдействие и уважение, по същество означава „да бъде инспектирана“ дейността на магистрат или на разследващ орган, който е от състав на изпълнителната власт“. Той намира, че по такъв начин се създават предпоставки дейността на органите на съдебната власт „в един от аспектите, предполагащи реализирането на дисциплинарната отговорност“ да бъде проверявана „по различен от установения в Конституцията на Република България и ЗСВ ред“ и от „фактори, стоящи извън съдебната власт“. Според него „подобен дуализъм противоречи на правната сигурност и на принципа на правовата държава“.

Разпоредбата на чл.29, ал.3 от Закона за адвокатурата, според Главния прокурор създава задължение на органи на съдебната власт, „несвързани с техните функции и задачи от чл.чл.119, 120, 127 и 128, изр. 2 от Конституцията на Република България“. Това задължение, според Главния прокурор е несъвместимо с позицията на Административния ръководител като орган, който може сам да инициира дисциплинарно производство или да наложи дисциплинарно наказание и поради това то противоречи на принципите на правовата държава.

Възможността проверката да бъде извършена и без участието на представител на съдебната власт по чл.29, ал.4 от Закона за адвокатурата, не само създава възможност за „паралелна на уредената в ЗСВ процедура за проверка на дейността на органа на съдебната власт“, но и означава, че тази проверка ще бъде извършена изцяло от лице, което не принадлежи към съдебната власт.

По отношение на разпоредбата на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата, Главният прокурор отбелязва, че възможността адвокатският съвет да преценява наличността на „виновно поведение“ на магистрат, въз основа на извършена само от самия съвет проверка, надхвърля конституционната делегация по чл.134, ал.2 от Конституцията.

Според Главният прокурор, „комплексният прочит на атакуваните разпоредби“ предизвиква правна несигурност, с оглед на съответните правила, установени за дисциплинарната отговорност в ЗСВ и дава възможност още един орган, наред с Инспектората към ВСС, да извършва действия, свързани с дисциплинарната отговорност на магистратите. Той твърди, че използваните в оспорените разпоредби думи и изрази не позволяват да се определи правното значение и стойност на доклада от проверката и на предложението на адвокатския съвет, тъй като някои от тях са използвани в ЗСВ със съдържание, което оказва на упражняването на властнически правомощия от държавен орган. Това по мнението на Главния прокурор прави съответните разпоредби конституционно нетърпими, тъй като засягат „основни конституционни принципи и ценности на правовата държава“.

Националната следствена служба изцяло подкрепя мотивите на главния прокурор в първата част на неговото искане за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата по отношение на чл.4, ал.1 от КРБ.

Във втората част от искането на Главния прокурор са обобщени мотиви за противоречието на оспорените разпоредби с „принципа на върховенство и непосредственото действие на основния закон“, установени в чл.5, ал.1 и ал.2 от Конституцията.

Според Главният прокурор, основен орган за проверка на дейността на съдебната власт е Инспекторатът към ВСС, който може да бъде сезиран за това от широк кръг субекти. На този орган Конституцията на Република България (КРБ) предоставя правомощие за проверка на магистрати, като изрично отбелязва в чл.132а, ал.6, че с упражняването му не може да се засяга тяхната независимост. Главният прокурор подчертава и че реализирането на дисциплинарната отговорност на магистратите се осъществява от ВСС, съгласно разпоредбата на чл.130, ал.6, т.2 от КРБ/отм. Бр.100 от 2015г. нов.текст чл.130а ал.5 т.3 от КРБ/.

Главният прокурор намира, че и двата елемента от предмета на проверката (неоказването на дължимото уважение и неоказването на съдействие на адвокат) по един или друг начин са предвидени в ЗСВ като дисциплинарни нарушения. Главният прокурор намира, че щом КРБ възлага на уредени в самата нея органи да проверяват дейността на съдебната власт и да налагат дисциплинарни наказания, като в допълнение към това изисква всички въпроси, свързани със статута на магистратите и реализирането на тяхната отговорност да бъдат уредени с устройствения

закон на съдебната власт, то „атакуваните норми от Закона за адвокатурата са в противоречие с принципите за върховенството и непосредственото действие на конституционните норми“. Той смята, че оспорените разпоредби надхвърлят делегацията по чл.134, ал.2 от КРБ, защото не се отнасят до организацията и реда за действие на адвокатурата, а до „участието ѝ в механизмите за проверка и контрол на органите на съдебната или изпълнителната власт“.

Националната следствена служба изцяло подкрепя мотивите на главния прокурор във втората част на неговото искане за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата по отношение на чл.5, ал.1 и ал.2 от КРБ. Освен това НСлС счита, че освен административните ръководители, една пета от членовете на ВСС и Инспекторатът към ВСС законодателят е предвидил в чл. 130в т.3 от КРБ и Минисърът на правосъдието да може да прави предложение за понижаване на магистрати /респ. за образуване на дисциплинарни производства/ и не е делегирал такова правомощие на адвокатурата в чл. 134 от КРБ, поради което оспорените норми от Закона за адвокатурата са в противоречие с принципите за върховенството и непосредственото действие на конституционните норми.

В заключение Главният прокурор счита и че оспорените от него норми са в противоречие с принципа за независимост на съдебната власт, установен с чл.117, ал.2 от КРБ.

Според него с оспорените разпоредби от Закона за адвокатурата „практически се възлагат властнически компетенции на самоуправляваща се организация, извън съдебната власт“ по отношение на магистратите, с което се засяга тяхната независимост. Главният прокурор изтъква, че проявленията на взаимен контрол и възпиране при разделените власти могат „да се търсят и откриват само при реализиране на правомощия на органи, упражняващи държавна власт“. Подобни възможности за намеса в дейността на съдебната власт Конституцията не е предвидила за адвокатурата. С предвидената в Закона за адвокатурата възможност органи на адвокатурата да извършват проверки на магистрати „се допуска намеса във функционирането на съдебната власт, противоречие с конституционно установената ѝ независимост“. Според Главния прокурор тази намеса може да се търси в три посоки. Първата е в очертаването на „релевантните факти във финален акт на проверката, за чието съставяне представителят на адвокатския съвет има водеща или самостоятелна роля“. На второ място засягане на независимостта на съдебната власт, Главният прокурор вижда във възможността „самият адвокатски съвет да прецени дали проверяваният съдия, прокурор, следовател или разследващ орган е имал виновно поведение“. Накрая той сезира намеса в независимостта на съдебната власт и във възможността предложението на адвокатския съвет да има същите последици като действията на компетентните органи по

чл.312, ал.1 от ЗСВ. Според Главният прокурор „поставянето на съдиите, прокурорите и следователите в зависимост от активността и преценките на адвокатския съвет по въпроси, свързани с осъществяването на дисциплинарната им отговорност е в противоречие с нормата на чл.117, ал.2 от Конституцията“.

Националната следствена служба изцяло подкрепя мотивите на главния прокурор и в третата част на неговото искане за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата по отношение на чл.117,ал.2 от КРБ. Освен това НСЛС счита, че освен административните ръководители, една пета от членовете на ВСС и Инспекторатът към ВСС законодателят е предвидил в чл. 130в т.3 от КРБ и Министърът на правосъдието да може да прави предложение за понижаване на магистрати /респ. за образуване на дисциплинарни производства/ и не е делегирал такова правомощие на адвокатурата в чл. 134 от КРБ, поради което би се нарушила независимостта на съдебната власт.

Предвид горното Националната следствена служба счита, че разпоредбите на чл.29, ал.2, ал.3 и ал.4 и на чл.30, ал.1 от Закона за адвокатурата противоречат на чл.4 ал.1,чл.5, ал.1 и ал.2 и чл.117, ал.2 от Конституцията на Република България.

**ДИРЕКТОР НА НСЛС
И ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ
ПРОКУРОР ПО
РАЗСЪЩЕДВАНЕТО:**

(Е.Диков)